

ภัยร้ายบุหรื

นโยบายควบคุมเครื่องดื่มร้อนบุหรื

นับเป็นนโยบายที่ "ครบเครื่อง" มากที่สุดได้แก่ของการใช้ เครื่องมือนโยบายคือ มีทั้งเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ (Economic Instrument) ซึ่งได้แก่ภาษีสรรพสามิต มีทั้งเครื่องมือทางสังคม คือ มีกลุ่มวงงดื่มการให้สื่อประเภทต่างๆ โดยเฉพาะการ ผลักดันของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริม สุขภาพ (สสส.) สาธารณสุขในปี พ.ศ.2555 ทยใจเรื่องจึงไม่แปลกใจ ว่าในบรรดานโยบายสาธารณะของไทย นโยบายลดการบริโภค บุหรี่และวิวัฒนาการทางกฎหมายผ่านนโยบายควบคุมการบริโภค บุหรี่ตั้งแต่ปี พ.ศ.2517 เพื่อลดจำนวนผู้สูบบุหรี่และป้องกันผู้ สูบบุหรี่รายใหม่ที่จะเกิดขึ้น รวมถึงการบังคับใช้มาตรการต่างๆ เกี่ยวกับ การลดวันหรือสองเพื่อปกป้องผู้ไม่สูบบุหรี่

ผลลัพธ์จะเกิดขึ้นตามอนุของสำนักงานสถิติแห่งชาติคือ แนวโน้มการสูบบุหรี่ของชาวไทยมีแนวโน้มลดลง

บุหรืที่สูบบุหรื จะมีส่วนพิษพ่นออกมาถึง 69 ชนิด การสูบบุหรืจึงจัดเป็นปัจจัยเสี่ยง ที่สำคัญที่ทำให้เกิดการเสียชีวิตและโรค ไม่ติดต่อยุ่ร้าย (Non-communicable Disease : NCD) เช่น โรคนะเร็ง โรคหัวใจและหลอดเลือด และโรคมะเร็งทางเดินอาหาร การประมาณการความสูญเสียทางเศรษฐศาสตร์จากโรคที่เกิดจากการสูบบุหรื ซึ่งประกอบด้ยค่าใช้จ่ายทางตรงและทางอ้อม

ทางการแพทย์ มูลค่า

การสูญเสียผลิตภาพ

จากการขาดงานของ

ผู้ป่วยและผู้ดูแล

และมูลค่าการสูญเสีย

ผลิตภาพจากการ

ตยก่อนวัยอันควร พบว่า มีค่าใช้จ่ายทั้งหมดเท่ากับ 74.88

พันล้านบาท (เฉลี่ย 29.39 บาทต่อบุหรื 1 ซอง) คิดเป็นร้อยละ

ละ 0.78 ของ GDP หรือเท่ากับร้อยละ 18.19 ของงบประมาณ

ทางด้าน

องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ระว้อไอบตกล
อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส

สัดส่วนผู้หญิงที่สูบบุหรี่ต่ำกว่าผู้ชายอย่างมากและลดลงเร็ว
กว่ามาก หากกลุ่มอายุมีแนวโน้มการสูบบุหรี่ลดลง แต่ในกลุ่ม
เยาวชนมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างต่ำ สัดส่วนผู้ที่สูบบุหรี่เป็น
ประจำลดลงอย่างต่อเนื่อง คนไทยสูบบุหรี่วันละ 1 คนไทยสูบบุหรี่
11 มวนต่อวันและทุกกลุ่มสูบบุหรี่มวนต่อวันมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ผล
ที่เกิดขึ้นยังไม่ชัดเจนว่ามีความเกี่ยวข้องกับนโยบายการศึกษาคณะ
ของนโยบายที่ดำเนินการด้านนโยบายหลายๆ ประเภทมา
เชิงพรรณนา ไม่สามารถทำนายนโยบายหลายๆ ประเภทมา
เปรียบเทียบความมีประสิทธิภาพ

ล่าสุดงานวิจัยของ ผศ.ดร.วราลักษณ์ ทิมทะลัส ที่
ฝ่ายชุมชนและสังคม สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
(สกว.) เป็นผู้สนับสนุน ได้มีฐานข้อมูลขนาดใหญ่ของรัฐบาลทำ
การวิเคราะห์ประสิทธิภาพนโยบาย 4 ประเภท และได้มีการ
ทบทวนข้อมูลอย่างรวดเร็วตั้งแต่ผลที่นำเสนอ 3 ประเด็นใหญ่ๆ
คือ ประเด็นแรก ในด้านประสิทธิภาพ พบว่านโยบายที่ทำให้
จำนวนผู้สูบบุหรี่มีจำนวนลดลงถึง 19% ได้แก่ การกำหนดค่า
เตือนบนซองบุหรี่ และจำนวนบุหรี่ที่สูบลดลงถึง 1.6 มวนต่อ
คน/วัน (สำหรับผู้ที่สูบบุหรี่ประจำและพยายามจะเลิก) สำหรับ
นโยบายที่มีประสิทธิภาพได้แก่ นโยบายภาษีที่นำไปสู่อัตรา
ราคาจะมีผลทำให้ผู้สูบบุหรี่ลดลง 24% และทำให้
จำนวนบุหรี่ที่สูบลดลง 1.1 มวนต่อคนต่อวัน การทำ
สูบบุหรี่ในพื้นที่สาธารณะลดจำนวนผู้สูบลง 27% และลด

จำนวนบุหรี่ที่สูบลง 0.4 มวนต่อวันต่อคน (มวนต่อคน
ต่อวัน) ซึ่งหากใช้จำนวนประชากรที่สำนักงานสถิติ
คำนวณจะทำให้ลดจำนวนบุหรี่ที่สูบลงได้ 4 ล้านมวนต่อ
วัน หรือ 2 แสนซองต่อวัน)ประเด็นที่สอง เป็นเรื่อง
พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชน การศึกษาพบว่า
พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชนที่เริ่มจะมีแนวโน้ม
ลดลงแต่ก็ลดลงในอัตราต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ และยังมี
แนวโน้มเริ่มสูบบุหรี่ขึ้นโดยอายุที่มากที่สุดอยู่ที่ 6 ปี กลุ่มอายุ
น้อยจะมีความยืดหยุ่นต่อราคาต่ำ หงายความว่า การขึ้น
ราคาบุหรี่มีผลกระทบบ่อยกว่ากลุ่มอื่นๆ ทั้งนี้
อาจเป็นเพราะกว่าครึ่งของเยาวชนอายุ 15-24 ปี ซื้อม
บุหรี่ในลักษณะแบ่งขาย เยาวชนยังเป็นกลุ่มที่พยายาม
เลิกบุหรี่น้อยที่สุด และเป็นกลุ่มที่เห็นการส่งเสริมการ
ขายบุหรี่ผ่านอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์มากกว่า
กลุ่มอื่น

ทั้งนี้จากผลการศึกษา งานวิจัยฉบับนี้ได้มี
ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้
(1) ปรับปรุงและพัฒนารูปแบบในส่วนของภาพ
คำเตือนใหม่จำนวนที่มากขึ้นและมีความหลากหลายมาก
ขึ้นเพื่อไม่ให้คนสูบบุหรี่ชินกับภาพเดิมๆ จนทำให้ไม่รู้สึ
ถึงพิษภัยของบุหรี่
(2) ใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย
หลัก เช่น กลุ่มเยาวชน กลุ่มวัยแรงงาน หรือกลุ่ม
ผู้สูงอายุ ผู้ที่อาศัยอยู่ในเมืองหรือชนบท
(3) การพัฒนาช่องทางและรูปแบบในการ
นำเสนอผ่านสื่อต่างๆ ให้มีความทันสมัยและเข้าถึง
กลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ต่างๆ และสื่อ
โทรทัศน์ และมีการปรับปรุงรูปแบบการรณรงค์ให้เข้ากับ
ยุคสมัย
(4) เพิ่มการเฝ้าระวังการส่งเสริมการขายและ
การสูบบุหรี่ โดยเฉพาะในสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งเป็น
แหล่งที่กลุ่มวัยรุ่นสามารถเข้าถึงได้ง่ายและส่งผลให้เกิด
นักสูบหน้าใหม่และอาจส่งผลให้กลุ่มนักสูบหน้าใหม่เหล่านี้
พัฒนาเป็นนักสูบที่สูบบุหรี่เป็นประจำมากขึ้น